

Abstrakt:

Vraždění a násilí obecně vždy bylo a bohužel asi i vždy bude jeden z velkých problémů lidstva. Od nepaměti se však ten nejtěžší čin – vražda – trestá. Ty nejzvrácenější případy se samozřejmě trestaly tzv. „oko za oko“, tedy trestem nejvyšším. Po vzniku nové nezávislé republiky na území našeho státu se diskutovalo o tom, zda nadále ponechat trest smrti jako součást trestního práva. Absolutní trest nadále zůstal zakotven v zákonodárství až do listopadového převratu, respektive do roku 1990. Vrahů takto potrestaných bylo během meziválečného období nemálo. Předkládaná práce se zaměřuje na případ sexuálního sériového vraha Svatoslava Štěpánka (1911-1938), který prokazatelně vraždil poprvé v roce 1928 a naposledy roku 1936, kdy byl i zatčen. V soudním procesu, probíhajícím od 12. do 17. května 1937 u Krajského soudu v Litoměřicích, byl porotou uznán vinným z vražd Bedřicha Brožovského, Františky Třískové a Jiřinky Šťastné, a odsouzen k trestu smrti. Rozsudek byl vykonán následující rok v pankrácké věznici, do níž se Štěpánek dostal po obsazení Litoměřic, kde byl po vynesení rozsudku vězněn. Cílem práce je detailně zmapovat život a kauzu roudnického sériového vraha Svatoslava Štěpánka.

Klíčová slova:

Svatoslav Štěpánek, Roudnice nad Labem, sériové vraždy, sexuální vraždy, trest smrti, poprava, popravy vykonané za druhé republiky